

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آلکسی میخالکین (Alexey Mikhalkin)

برگردان: ا. م. شیری

۱۱ اپریل ۲۰۲۳

انترناسیونالیسم و سوسیالیسم به جای ناسیونالیسم

جزوه‌های زیبا در مورد نقش بزرگ هر ملت، در مورد عظمت آن، منجرکننده‌ترین و نفرت‌انگیزترین ایدئولوژی-ناسیونالیسم را در خود نهفته دارد. نمایندگان این اندیشه می‌توانند صادقانه و شاید به خاطر پول، فرهنگ مردم خود را بکشند و وحدت مردم را بشکنند، حتی بین آن‌ها دشمنی و نفرت ایجاد کنند. آن‌ها با سخنان شوونیستی خود، فرهنگ مردم خود را می‌کشند، تمام راه صدها ساله را که مردمان آن ایجاد و خلق کردند، بی‌ارزش و بی‌اعتبار می‌کنند و نابود می‌سازند.

ناسیونالیسم در قلمرو اتحاد جماهیر شوروی سابق مانند یک سم، روابط بین مردمان زمانی برادر را مسموم کرد. ناسیونالیسم اوکراینی نمونه بارز آن و همچنین ظهور باسچی‌ها در قفقاز و آزار و اذیت روس‌ها در جمهوری‌های آسیای مرکزی است.

سم ملی‌گرایی در روسیه، نسل جوان را کاملاً مسموم کرد، که فعالانه به عضویت گروه‌ها و باندهای نئونازی درآمد. این‌ها بر اساس خصومت ملی و سیاسی به اوباشگری، قتل می‌پرداختند. با این حال، تبلیغات دولتی آن زمان (دهه ۹۰) زمانی که کمونیست‌ها متهم به همپوندی با نمایندگان ایدئولوژی‌های ناسیونالیستی و فاشیستی شدند، نفرت‌انگیزتر به نظر می‌رسید. متهم کردن بازماندگان و اعقاب کمونیست‌هایی که در طول جنگ کبیر میهنی در نبرد با نازی‌ها جان خود را فدا کردند، به مبارزه برای حاکمیت کارگران با همکاری ملی گرایان، توهین آشکار است. کمونیست‌ها همیشه

از آزادی همه مردم جهان، نه تنها از یوغ سرمایه، بلکه از نفوذ مخرب اندیشه‌های ناسیونالیستی که سرمایه‌داران برای تخریب آگاهی پرولتاریا استفاده می‌کنند، دفاع کرده‌اند. نظریه‌پردازان ناسیونالیسم مدعی هستند و معتقدند که ایده‌های آن‌ها توده‌ها را متحد می‌کند، اما به عکس، مردم را از هم جدا می‌کند، به قتل و جنگ می‌انجامد.

استعمار نوین کنونی کشورهای غربی برافروختن آتش نفرت قومیتی و پرورش افسانه‌های شوونیستی متمرکز است. بسیاری از مردم طعمه توهامات ناسیونالیستی می‌شوند که امپریالیست‌های غربی و نخبگان لیگارش‌ی بومی از آن برای حفظ نظم موجود و جلوگیری از اتحاد توده‌ها در مبارزه برای احقاق حقوق سیاسی و اقتصادی خود استفاده می‌کنند.

ایدئولوگ‌های ناسیونالیسم در تلاشند تا افکار عمومی را متقاعد کنند که کمونیست‌ها، یعنی، مخالفان اصلی اندیشه‌های ناسیونالیستی و فاشیستی، با فرهنگ‌های ملی مردم مخالف هستند. آن‌ها مدعی‌اند که کمونیست‌ها می‌خواهند فرهنگ هر مردمی را از بین ببرند، مردم را به فقر روحی دچار نمایند. این یک دروغ مطلق است. کمونیست‌ها هرگز آرزوی مرگ فرهنگ‌های ملی را نداشته‌اند. به‌ویژه، توسعه و حفظ فرهنگ خلق‌های روسیه و از جمله، فرهنگ روس یکی از اهداف برنامه حزب کمونیست فدراسیون روسیه است. سیاست ملی کشورهای سوسیالیستی به وضوح نشان می‌دهد که در این کشورها اقلیت‌های ملی با زبان خود زندگی می‌کردند، فرهنگ مردمان این کشورها آزادانه رشد می‌کرد و قربانی قالب‌های شوونیستی و فرهنگ توده نمی‌شد. به‌عنوان مثال، در اتحاد جماهیر شوروی، آثار کلاسیک‌های معروف روس به طور فعال به تمام زبان‌های جهان چاپ می‌شد و آثار نویسندگان و شعرا وابسته به اقلیت‌های ملی منتشر می‌شد. و میخائیل شولوخوف، نویسنده مشهور شوروی، برنده جایزه نوبل و بسیاری از شخصیت‌های فرهنگی به عنوان نویسندگان با استعداد در خارج از کشور شناسانده می‌شدند.

ناسیونالیسم یک ایده واهی است و هدف آن کاشتن تخم دشمنی و نفرت در میان مردم است. ممکن است سعی کنند آن را در پشت نام‌های مختلف پنهان سازند، اما ماهیت آن بلا تغییر باقی می‌ماند. در این میان، انترناسیونالیسم نقطه مقابل آن است که احترام متقابل بین ملت‌ها، برابری خلق‌ها و دوستی آن‌ها را ترویج می‌کند. ناسیونالیست‌ها به هر طریق ممکن سعی می‌کنند خود را در نظر مردم توجیه کنند و بگویند هر آنچه در مورد آن‌ها گفته می‌شود نادرست است و دروغ. اما، جنگ داخلی در یوگسلاوی، درگیری‌های قومی در قلمرو اتحاد جماهیر شوروی سابق و بسیاری دیگر از آتش جنگ‌های ملی در سراسر جهان پیامد مستقیم ایده‌ها و سیاست‌های ناسیونالیست‌ها است. با هیچ عذر و بهانه‌ای نمی‌توان توجیه کرد.

هدف سیاست ملی کمونیست‌ها متحد کردن کارگران سراسر جهان در مبارزه مشترک آن‌ها برای آزادی اقتصادی، برابری اجتماعی و برادری ملی است. سیاست آن‌ها بر پایه احترام متقابل همه ملت‌ها نسبت به یکدیگر استوار است. این هدف در برنامه حزب، در آثار کلاسیک‌های مارکسیسم-لنینیسم بیان شده است. و این واقعیت، زمانی که سیاست ملی کمونیست‌ها توانست مردم روسیه را پس از جنگ داخلی ویرانگر متحد کند و همچنین، خلق‌های اتحاد جماهیر شوروی را برای مبارزه با طاعون قهوه‌ای گرد هم آورد، مقاومت بین‌المللی را در برابر یوغ امپریالیسم سازمان داد، در عمل تأیید شد.

منبع: [سایت دانشمندان روسیه با گرایش سوسیالیستی](#)

۲۱ فروردین-حمل ۱۴۰۲